
Kad budem spavao kakav mekani zimski istup
molit ću te,
moja nemotivirina solopijanistice, cellistice i sl.,
da odem.

I još ću uzalud bjelodaniti o tomu nečujne tekstiče.

Zajedničko će vrijeme imati zaprepaštene

završetke, pa će nepažljivo razmotane

vrpce biti neraspoločeno

futureskne

i još

neodređeno nekakve

(što je još i najprepoznatljivije).

One su i divno animalno brze. To će, znači,

biti

brze brze vrpce.

DRAGA

Draga

budi mi dugačka.

Tako ćeš biti poželjna, ako budeš dugačka,

da ću ja poći

u posve neodređenu izvedbu

minimalistično izbasiranog sola.

Nešto običnije,

prevodit ćemo se

na strane jezike, ali nećemo

znati gdje smo, i gdje je dom – doli u daljiniduljini.

U tim prijevodima postat ćeš

još duža. Dužit ćeš se

u cjelovečernji kriminalistički film i voljet ćeš me

zaljubljeno i napeto jahtati

pučinama. I povremeno

prebrisati.